

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 10Csp/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2620200115
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Trylč
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2020:2620200115.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Senica sudcom JUDr. Milanom Trylčom v právnej veci žalobcu: C. R., T.. XX.XX.XXXX, H. G..X. Z. I. XXXX/X, XXX XX G., štátny občan SR, právne zastúpená: Sidor a partneri, s.r.o., IČO 52 635 970, so sídlom Železničná 4/A, 920 01 Hlohovec, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., IČO 36 234 176, so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, právne zastúpený: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA, s.r.o., IČO 47 234 679, so sídlom Piaristická 707/25, 911 01 Trenčín, o zaplatenie 600,-EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 600,-EUR do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobcovi priznáva náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Dňa 21.01.2020 bola tunajšiemu súdu doručená žaloba, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 600,-EUR s prísl., vzhľadom k tomu, že uvedená suma činí primerané finančné zadostučinenie za porušenie práva žalovaného pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy so žalobcom, podľa ustanovenia § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že sporové strany uzatvorili dňa 11.03.2013 Úverovú zmluvu č. G., na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 2.023,08 EUR, ktorý sa žalobca zaviazal splácať v 37 mesačných splátkach po 116,92 EUR pri ročnej úrokovej sadzbe 57,159233% a RPMN 74,72%. Celková čiastka, ktorú mal žalobca vrátiť bola 4.326,04 EUR. Okresný súd Senica rozsudkom sp.zn. XCsp XX/XXXX zo dňa 23.04.2018 zaviazal žalovaného na zaplatenie 2.690,04 EUR s 5% úrokom z omeškania od 20.03.2017 a týmto rozhodnutím žalobca odôvodnil svoj nárok na primerané finančné zadostučinenie, nakoľko pri poskytovaní veru veriteľ porušil zákon č. 129/2010.

3. Súd žalobe vyhovel a vo veci rozhodol platobným rozkazom. Nakoľko žalovaný podal proti platobnému rozkazu odpor, súd platobný rozkaz zrušil a nariadil vo veci pojednávanie.

4. V podanom odpore žalovaný uviedol, že základným predpokladom na úspešné uplatnenie práva na primerané finančné zadostučinenie je okrem preukázania ujmy aj preukázanie, že žalovaný svojim konaním porušil súčasne kumulatívne ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa a osobitného právneho predpisu. Žalobca však v žalobe nepreukázal, ktoré konkrétne ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa a ktoré konkrétne ustanovenia osobitného predpisu žalovaný svojim konaním porušil. Žalovaný má za to, že nie každé rozhodnutie súdu, ktorým bolo rozhodnuté v prospech spotrebiteľa v súdnom konaní možno považovať za úspešné uplatnenie porušenia práv alebo povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi. Predmetom konania XCsp XX/XXXX nebolo uplatnenie porušenia práv alebo povinností, ale výlučne vydanie bezdôvodného obohatenie, z dôvodu

že súd vyhodnotil úverovú zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov z dôvodu náležitostí, ktoré mala mať. V predmetnom konaní, podľa žalovaného, nedošlo k žiadnemu rozhodnutiu, ktoré by deklarovalo porušenie práv a povinností zo strany žalovaného a podľa názoru žalovaného, žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne toho, že zo strany žalovaného došlo k porušeniu práv alebo povinností ustanovených zákonom. Žalovaný ako svoju obranu dal do pozornosti súdu aj dôvodovú správu k zákonu č. 250/2007 Z.z., konkrétne § 3, kde náhrada škody a finančné zadosťučinenie je záverečným prostriedkom ochrany spotrebiteľa v prípade, že preventívne pôsobenie nesplní svoj účel, aby boli nahradené alebo zmiernené následky. Podľa žalovaného nárok spotrebiteľa za poskytnutie finančného zadosťučinenia prichádza od úvahy len vtedy, ak poskytnuté plnenie malo vady. Plnenie z úverovej zmluvy žiadne vady nevykazovalo, nakoľko predmet úveru - finančné prostriedky boli poskytnuté riadne a včas.

5. Strany sporu a ich právny zástupcovia sa pojednávania nezúčastnili, svoju neúčasť ospravedlnili a súhlasili s rozhodnutím súdu v ich neprítomnosti.

6. Súd vykonal dokazovanie skutočnosťami uvedenými v žalobe, odporom proti platobnému rozkazu a písomnými podaniami strán sporu, rozsudkom Okresného súdu Senica č.k. XCsp XX/XXXX-XX zo dňa 23.05.2018, ako i ostatným obsahom spisu a zistil tento stav veci:

7. V konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. XCsp XX/XXXX súd konštatoval, že úver na základe Úverovej zmluvy č. G. zo dňa 11.03.2013 je bezúročný a bez poplatkov a žalobca ako spotrebiteľ bol povinný vrátiť žalovanému ako veriteľovi len sumu skutočne poskytnutej úverovej istiny 1.636,-EUR. V konaní nebolo sporné, že žalobca zaplatil žalovanému celkovo sumu 4.326,04 EUR, teda uhradil žalovanému navyše sumu 2.690,04 EUR. Táto suma bola z jeho strany uhradená bez právneho dôvodu. Na strane žalovaného tak vzniklo na úkor žalobcu bezdôvodné obohatenie v sume 2.690,04 EUR, ktoré je povinný žalobcovi vydať. Súd preto rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.690,04 EUR do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Predmetný rozsudok č.k. XCsp XX/XXXX-XX zo dňa 23.05.2018 nadobudol právoplatnosť dňa 19.07.2018.

8. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

9. Všeobecným právnym predpisom upravujúcim ochranu spotrebiteľa nie je Občiansky zákonník ale zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Vo vzťahu k tomuto právnemu predpisu aj Občiansky zákonník má povahu osobitného predpisu a vo svojich ustanoveniach len dopĺňa všeobecnú úpravu danú zákonom č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov o ďalšie osobitné ustanovenia zamerané na ochranu spotrebiteľov. Je to zrejmé z ustanovenia § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, pričom v poznámke k tomuto ustanoveniu je daný odkaz na ustanovenia § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

10. V prípade porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a osobitnými predpismi, medzi ktoré sa zaraďuje i Občiansky zákonník, vzniká spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie. Toto právo vyplýva z ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, podľa ktorého proti porušeniu práv a

povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

11. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Vychádzajúc z vyššie uvedeného ustanovenia predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je úspešne uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zo strany spotrebiteľa na súde. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje ak k takémuto porušeniu práva alebo povinností dôjde. Súd zdôrazňuje, že je pritom bez právneho významu, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy.

12. K uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie nemôže dôjsť kedykoľvek. Toto právo vzniká v zmysle ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov po tom, čo zo strany spotrebiteľa dôjde k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde. Či došlo k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde vyplynie až z rozhodnutia súdu vydaného vo veci samej.

13. Vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. XCsp XX/XXXX sa žalobca domáhal od žalovaného zaplata sumy 2.690,04 EUR s príslušenstvom dôvodiac, že úver mu poskytnutý na základe Úverovej zmluvy č. G. zo dňa 11.03.2013 je bezúročný a bez poplatkov pre absenciu predpísaných povinných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vo vzťahu k tomuto nároku mal žalobca v konaní plný úspech, keď súd rozsudkom č.k. XCsp XX/XXXX-XX zo dňa 23.05.2018 žalobe v plnom rozsahu vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť do 15 dní od doručenia platobného rozkazu žalobcovi sumu 2.690,04 EUR s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2.690,04 € od 20.3.2017 do zaplata. Právoplatným ukončením predmetného konania bol naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti umožňujúci žalobcovi požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadosťučinenie. Žalobca sa bez akýchkoľvek pochybností v inom súdnom konaní úspešne domohol uloženia povinnosti žalovanému vydať bezdôvodné obohatenie.

14. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť funkciu satisfakčnú, ale aj funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradila dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a tiež je potrebné to chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite. Žalovaný napriek bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru inkasoval od žalobcu plnenia, na ktoré nemal nárok. Takéto konanie žalovaného nemožno hodnotiť ako konanie v súlade s dobrými mravmi. Zákaz konať v rozpore s dobrými mravmi priamo vyplýva z ustanovenia § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Žalobca bol dlhodobo nedôvodne vystavený psychickému vypätiu a stavu právnej neistoty, a to až do doby právoplatného skončenia konania vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp.zn. XCsp XX/XXXX, pričom je bez akýchkoľvek pochybností, že tento stav vyvolal žalovaný, ktorý sa snažil na úkor žalobcu získať bezdôvodné obohatenie v sume 2.690,04 EUR.

15. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritéria a to intenzita, časové trvanie závažného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a podobne. Za primerané v prejednávanej veci je potrebné považovať žalobcom žiadané finančné zadosťučinenie vo výške 600,-EUR. Ide o ani nie o štvrtinu zo sumy 2.690,04 EUR, o ktorú sa chcel bezdôvodne obohatiť žalovaný napriek bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru. Takto priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobcu, ktorá mu vznikla konaním žalovaného, je akousi určitou satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý konal v rozpore so zákonom

16. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je súd toho názoru, že za daného stavu s ohľadom na závažné porušenie práv žalobcu zo strany žalovaného, ktorej ochrany sa žalobca úspešne domohol na všeobecnom súde, je priznanie finančného zadosťučinenia plne dôvodné.

17. Pre úplnosť súd konštatuje, že finančné zadosťučinenie nie je duplicitnou formou sankcionovania žalovaného, nakoľko jedna sankcia spočíva v určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. K tomu sa vyjadril Krajský súd v Prešove vo veci 3 Co 40/2014, ktorý uviedol: „V predmetnom konaní súd prvého stupňa zamietol žalobu o primerané finančné zadosťučinenie s odôvodnením, že už rozsudok o určení úveru za bezúročný a bez poplatkov postačuje na docielenie rovnováhy medzi spotrebiteľom a dodávateľom. Ak by takýto právny názor mal byť zovšeobecnený, potom úspech na súde by nebol predpokladom uplatnenia primeraného finančného zadosťučinenia, ale paradoxne jeho prekážkou.“

23. Vzhľadom na hrubé porušenie práv spotrebiteľa zo strany dodávateľa služby, ktorý je vo svojom odbore profesionálnou organizáciou súd považoval výšku finančného zadosťučinenia vo výške 400 Eur za primeranú.

18. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a pretože mal žalobca vo veci plný úspech, súd mu priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100%, o výške ktorej súd rozhodne samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie písomne v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Senica v dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).